

LÊ BẢO TỊNH BAN MÊ THUẬT

THÁNH LỄ
CẦU NGUYỆN
tâm tình tháng TƯ
02.4.2024

- Lưu hành nội bộ -

TÂM TÌNH THÁNG TƯ

Tháng Tư -2024

*Tháng Tư về, hoa loa kèn ngập phố
Hương ngọt ngào, sâu đậm đến mê say
Đấu cuộc đời là duyên nợ trả vay
Xin hãy cứ ca vang Lời Cảm Tạ.*

Suốt tháng Ba, chúng ta đã sống tinh thần Mùa Chay theo lời mời gọi của Hội Thánh. Đặc biệt, trong buổi tĩnh tâm ngày 18.3.2024 tại TTMV, chúng ta đã quyết tâm “Vào sa mạc với Chúa Giêsu”. Cầu xin Chúa Thánh Thần thúc đẩy và nâng đỡ chúng ta vươn đến đôi tay của lòng thương xót để bỏ lại quá khứ tội lỗi, bước vào đời sống tự do trong ân sủng và sức sống của Thiên Chúa. Nhờ đó, chúng ta vững tin vào Thiên Chúa, nguồn hy vọng của chúng ta.

*Tháng Tư về, Niềm Vui Phục Sinh đến
Mang Hy Vọng – Tình Yêu khắp nhân gian
Và ơn lành, phúc đức đổ ngập tràn
Cho thế giới sáng bừng On Cứu Độ.
Alleluia! Alleluia!*

Tháng Tư, cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng: Cầu cho vai trò của người phụ nữ: Xin cho phẩm giá và sự đă năng của người phụ nữ được nhận biết trong tất cả các nền văn hóa, và xin cho việc phân biệt đối xử với họ chấm dứt tại tất cả các quốc gia trên thế giới.

Tháng Tư, chúng ta chia sẻ Niềm Vui với nhau trong Ngày Giỗ Tổ (06.4) dự kiến tổ chức vào Thứ Hai ngày 08.4.2024 tại Tòa Giám mục. Chủ đề: “Lê Bảo Tịnh -Tham gia vào Đời sống Giáo Hội”.

Ngày 25.3 năm nay trùng vào Tuần Thánh, Giáo Hội mừng **Lễ Truyền Tin** vào ngày 8.4. -Bốn mạng của Lớp Truyền Tin và Quý Chị nhận Mẹ Truyền Tin bảo trợ. Xin hiệp ý cầu nguyện và chúc mừng.

Tháng Tư, chúng ta tạ ơn Chúa vì những hồng ân:

- Hồng ân 57 năm Linh mục Cha giáo Gioan Bùi Quang Đạo (29.4.1967)
- Hồng ân 49 năm Linh mục Cha giáo GB. Nguyễn Minh Hảo (08.4.1975)
- Hồng ân 30 năm Linh mục Cha GB. Nguyễn Minh Tâm (25.4.1994)
- Hồng ân 30 năm Linh mục Cha Phêrô Bùi Văn Thục (25.4.1994)

Đồng thời, chúc mừng sinh nhật:

- Cha GB. Hà Văn Ánh (22.4.1954)
- Cha Giuse Nguyễn Ngọc Bích (01.4.1958)
- Anh Phạm Văn Mạch (15.4.1956)
- Anh Bùi Đình Long (15.4.1957)

- Anh Nguyễn Quang Minh (Giuse - USA) (27.4)
- Anh Phêrô-Tự Phan Thanh Long (09.4.1959)
- Anh Nguyễn Ngọc Ngử (18.4)
- Anh Phaolô Hoàng Hồng Hải (01.4.1961)
- Anh Phan Thanh Duy (20.4.1963)
- v.v...

Tháng Tư, chúng ta hiệp ý cầu nguyện cho:

- Cha giáo Antôn Phạm Ngọc Lan nhân ngày giỗ 32 năm (+06.4.1992)
- Cụ Antôn Trịnh Văn Khả nhân ngày giỗ 33 năm (+21.4.1991)
- Anh GB. Nguyễn Trục nhân ngày giỗ 35 năm (+04.4.1989)
- Anh Antôn Nguyễn Quang Năm giỗ giáp năm (+20.4.2023)

Trong tâm tình tháng Tư, kính chúc Quý Cha giáo và Đại Gia đình Lê Bảo Tịnh Mùa Phục Sinh tràn đầy ân sủng. Alleluia! Alleluia!

Tháng Tư về -chùm hoa phượng nở sớm

Chợt nhớ lại những kỷ niệm xa xôi

Chuyện vui buồn, chuyện ân nghĩa một thời

Yêu biết mấy! Những ngày thơ vụng dại.

*Tháng Tư về, Ban Mê còn xa ngái
Ước một ngày trở lại mái trường xưa
Cho thỏa nhớ thương biết mấy cho vừa
Tuổi thơ ơi! Bao giờ quay trở lại?!*

Vũ Đình Bình

Thư mời Thánh lễ cầu nguyện tháng Tư - 2023

*Tháng Tư về, Niềm Vui Phục Sinh đến
Mang Hy Vọng – Tình Yêu khắp nhân gian
Và ơn lành, phúc đức đổ ngập tràn
Cho thế giới sáng bừng Ôn Cứu Độ.*

Trong niềm vui Phục Sinh và tâm tình cầu nguyện tháng Tư, trân trọng kính mời Đức Cha, Quý Cha, Ca đoàn và Anh Chị Em tham dự Thánh lễ cầu nguyện:

- *Hiệp ý với Đức Thánh Cha*: Xin cho phẩm giá và sự đa năng của người phụ nữ được nhận biết trong tất cả các nền văn hóa, và xin cho việc phân biệt đối xử với họ chấm dứt tại tất cả các quốc gia trên thế giới.

Chúng ta cũng tưởng nhớ và cầu nguyện:

- Nhân ngày giỗ 32 năm Cha giáo Antôn Phạm Ngọc Lan (+06.4.1992)

- Nhân ngày giỗ 35 năm Anh GB. Nguyễn Trục (+04.4.1989)

- Nhân ngày giỗ 33 năm Cụ Antôn Trịnh Văn Khả (+21.4.1991).

- Nhân ngày giỗ giáp năm Anh Antôn Nguyễn Quang Năm (+20.4.2023).

Thánh lễ sẽ cử hành vào lúc 5g30 sáng thứ Ba ngày 02.04.2024

tại **nhà nguyện Trung tâm Mục vụ** (số 01 Trần Hưng Đạo, TP.BMT)

do Cha Giuse Bùi Công Chính chủ sự.

Trong Thánh lễ này, chúng ta kính nhớ Thánh Tô Phaolô Lê Bảo Tịnh (6/4), xin Thánh Tô luôn phù trợ chúng ta trong cuộc sống, nhất là những khi gặp gian nan thử thách. Tạ ơn Hồng ân 57 năm Linh mục Cha giáo Gioan Bùi Quang Đạo (29.4.1967); 49 năm Linh mục Cha giáo GB. Nguyễn Minh Hảo (08.4.1975); 30 năm Linh mục Cha GB. Nguyễn Minh Tâm và Cha Phêrô Bùi Văn Thục (25.4.1994).

Sau Thánh lễ, kính mời Quý Cha, và Quý Anh Chị cùng chia sẻ tâm tình Giỗ Tô (6/4), chia sẻ niềm vui Sinh nhật Quý Cha, Quý Anh,...

Trân trọng kính mời.

Nhóm Admin

THÁNH LỄ

NÀO TA HÃY MỪNG VUI

Lm. Kim Long

ĐK. Nào ta hãy mừng vui, Chúa chiến thắng tử thần rồi, nguồn

sống mới chiếu sáng tuyệt vời. Al- lê- lu- ia.

Nào ta hãy mừng vui, Chúa đã sống lại rạng ngời và

Máu Thánh xóa hết tội đời, Al- lê- lu- ia.

1. Thánh giá Chúa vươn cao dâng lễ hy sinh,

2. Sức sống đã khai nguyên trong những thương đau,

3. Vác thánh giá trung kiên theo Chúa nơi nơi,

cho nhân thế muôn đời sống trong ân tình.

ân thiêng đã khơi nguồn giữa bao khổ sầu.

mai đây sẽ chung phần phúc vinh trên trời.

Ca nhập lễ

Chúa đã cho họ uống nước khôn ngoan; sự khôn ngoan sẽ ở trong họ, sẽ không bị chuyển hướng và sẽ làm cho họ hân hoan đến muôn đời – Allêluia.

Bài Đọc I: Cv 2, 36-41

“Anh em hãy ăn năn sám hối và mỗi người trong anh em hãy chịu phép rửa nhân danh Đức Kitô”.

Bài trích sách Tông đồ Công vụ.

Trong ngày lễ Ngũ Tuần, Phêrô nói với những người Do-thái rằng: “Xin toàn thể nhà Israel hãy nhận biết rằng: Thiên Chúa đã tôn Đức Giêsu mà anh em đã đóng đinh, lên làm Chúa và làm Đấng Kitô”.

Nghe những lời nói trên, họ đau đớn trong lòng, nói cùng Phêrô và các Tông đồ khác rằng: “Thưa các ông, chúng tôi phải làm gì?” Phêrô nói với họ: “Anh em hãy ăn năn sám hối, và mỗi người trong anh em hãy chịu phép rửa nhân danh Đức Giêsu Kitô để được tha tội; và anh em sẽ nhận lãnh Thánh Thần. Vì chung, đó là lời hứa cho anh em, con cái anh em và mọi người sống ở phương xa mà Chúa là Thiên Chúa chúng ta sẽ kêu gọi đến!”

Phêrô còn minh chứng bằng nhiều lời khác nữa, và khuyên bảo họ rằng: “Anh em hãy cứu mình khỏi dòng dối gian tà này”. Vậy những kẻ chấp nhận lời ngài giảng đều chịu phép rửa, và ngày hôm ấy có thêm chừng ba ngàn người gia nhập đạo.

Đó là lời Chúa.

Đáp Ca: Tv 32, 4-5. 18-19. 20 và 22

Đáp: Địa cầu đầy ân sủng Chúa.

Xướng: Vì lời Chúa là lời chân chính, bao việc Chúa làm đều đáng cậy tin. Chúa yêu chuộng điều công minh chính trực, địa cầu đầy ân sủng Chúa.

Xướng: Kìa Chúa để mắt coi những kẻ kính sợ Ngài, nhìn xem những ai cậy trông ân sủng của Ngài, để cứu gỡ họ khỏi tay thần chết, và nuôi dưỡng họ trong cảnh cơ hàn.

Xướng: Linh hồn chúng con mong đợi Chúa, chính Ngài là Đấng phù trợ và che chở chúng con. Lạy Chúa, xin đổ lòng từ bi xuống trên chúng con, theo như chúng con tin cậy ở nơi Ngài.

Alleluia: Ga 14, 8

Alleluia, alleluia! – Thầy sẽ xin Chúa Cha và Người sẽ ban cho các con một Đấng Phù Trợ khác, để ở cùng các con luôn mãi. – Alleluia.

Phúc Âm: Ga 20, 11-18

“Tôi đã trông thấy và Người đã phán với tôi những điều ấy”.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, bà Maria đang còn đứng gần mộ Chúa mà than khóc. Nhìn vào trong mộ, bà thấy hai thiên thần mặc áo trắng đang ngồi nơi đã đặt xác Chúa Giêsu, một vị ngồi phía đằng đầu, một vị ngồi phía đằng chân. Hai vị

hỏi: “Tại sao bà khóc?” Bà trả lời: “Người ta đã lấy mất xác Chúa tôi và tôi không biết người ta đã để Người ở đâu?” Vừa nói xong, bà quay mặt lại, thì thấy Chúa Giêsu đã đứng đó, nhưng bà chưa biết là Chúa Giêsu. Chúa Giêsu hỏi: “Bà kia, sao mà khóc, bà tìm ai?” Tưởng là người giữ vườn, Maria thưa: “Thưa ông, nếu ông đã mang xác Người đi, thì xin cho tôi biết ông đã đặt Người ở đâu, để tôi đến lấy xác Người”. Chúa Giêsu gọi: “Maria”. Quay mặt lại, bà thưa Người: “Rabboni!” (nghĩa là “Lạy Thầy!”). Chúa Giêsu bảo bà: “Đừng động đến Ta, vì Ta chưa về cùng Cha Ta. Nhưng hãy đi báo tin cho các anh em Ta hay và bảo họ rằng: Ta về cùng Cha Ta, cũng là Cha các con; về cùng Thiên Chúa Ta, cũng là Thiên Chúa các con”.

Maria Mađalêna đi báo tin cho các môn đệ rằng: “Tôi đã trông thấy Chúa và Chúa đã phán với tôi những điều ấy”.

Đó là lời Chúa.

Ca hiệp lễ

Nếu anh em đã sống lại với Đức Kitô, anh em hãy tìm những sự trên trời, nơi Đức Kitô ngự bên hữu Thiên Chúa; Anh em hãy nghĩ đến những sự trên trời, Alleluia.

LỜI CHÂN THÀNH

Lm. Kim Long

ĐK. Lời chân thành dâng tiến như hương trầm bay tới trời cao.

Nguyện Chúa Cha nhân từ nhận lễ hy sinh trên bàn thờ.

1. Tưởng nhớ Con Chúa đã chịu chết khổ hình,
2. Nguyện Chúa trông đến lễ vật rất tinh tuyền,
3. Nguyện Chúa nhân thứ phái thần sứ trên trời,
4. Nguyện Chúa thương đoái những người đã ly trần,
5. Nguyện Chúa thương đến tấm lòng rất chân thành,

và cuộc Người phục sinh cùng lên trời vinh sáng.
 lòng thành hiệp dâng lên rước bánh nguồn sinh phúc.
 nhận về tòa cực linh này Máu Thịt Con Chúa.
 diu về trời quang vinh tụng ca tình yêu Chúa.
 đoàn người hiệp nhau đây cùng chung niềm tin kính.

ព្រះ ឃ័យ រវៃ រស្មី

Lm. Hoàng Kim

DK: Con hãy nhớ rằng Đức Giê-su Ki-tô tử trong kẻ

Con hãy nhớ rằng Đức Giê-su Ki-tô tử

chết Ngài đã phục sinh. Chúa là ơn cứu độ chúng

trong kẻ chết đã phục sinh. Chúa là ơn cứu

ta, nguồn vinh quang muôn đời của ta.

độ chúng ta, vinh quang muôn đời của ta.

1. Nếu ta cùng chết với Ngài, ta sẽ sống với Ngài.

Nếu ta cùng đau khổ với Ngài, ta sẽ thống trị với Ngài.

2. Ưu phiền của ta ở nơi Ngài, hoan lạc của ta cũng nơi Ngài,

3. Ân sủng của ta ở nơi Ngài, an bình của ta cũng nơi Ngài,

tin tưởng của ta cũng nơi Ngài, mối tình của ta cũng nơi Ngài.
vinh hiển của ta ở nơi Ngài, cứu độ của ta cũng nơi Ngài.

LẠY NỮ VƯƠNG THIÊN ĐÀNG

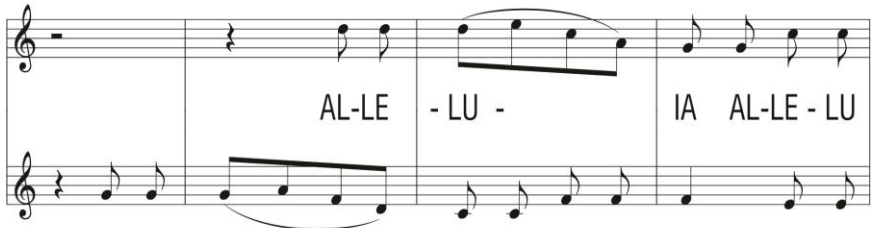
Nhạc: Tiến Dũng Lời: Thiện Cẩm

1. Lạy Nữ Vương thiên đàng, Mẹ hãy hỉ hoan vui
2. Lạy Nữ Vương thiên đàng, Mẹ hãy hỉ hoan vui
3. Lạy Nữ Vương khoan nhân cầu giúp hết thảy nhân

mừng Vì Chúa Cả thiên đing nay Người thực đã phục sinh.
 mừng Vì Chúa Chiên hy sinh nay Người lên chốn hiển vinh.
 trần Lạy Nữ Vương dịu dàng, xin Mẹ phù hộ đoàn con.

AL - LE - LU - IA AL - LE - LU - IA AL - LE

- LU - IA AL- LE-LU - IA AL - LE - LU - IA.

MỘT VÀI TÂM TÌNH

Nối kết - nối mạng

Ngày nay, nối mạng (Internet) là một từ hết sức thông dụng trong truyền thông. Từ những cháu nhỏ cho đến người già, cũng hằng ngày lên mạng, nối mạng với một thế giới ảo, có con người ảo. Theo tôi hiểu, đó là những con người thật, việc thật, nhưng không sờ thấy được; nhưng cả với những con người, sự việc do tưởng tượng, mà đôi lúc làm cho người chơi mạng tưởng là có thật, để rồi sống ảo! Phát sinh ảo giác, ảo tưởng... rồi chết mê trong ảo.

Nhưng nối kết, nối mạng trong gia đình Lê Bảo Tịnh, là nối kết với những con người thật, việc thật... không phải chỉ trên trang mạng vô tình; nhưng là với những con tim đồng cảm, đồng tình yêu, đồng chí hướng, đồng sự nghiệp thiêng liêng. Tất cả đều nằm gọn trong GIÊSU, và xoay quanh tâm GIÊSU.

Chỉ có tâm GIÊSU mới là nơi nối kết lành mạnh, an toàn, không bao giờ rớt mạng, mất mạng. Vì vậy, ai muốn nối mạng, lên mạng Lê Bảo Tịnh cũng phải có nguồn điện Giêsu nơi nội tâm của mình bằng Lời Ngài và Thánh Thể Ngài thường xuyên qua Thánh Lễ hằng ngày, hoặc ít là mỗi Chúa Nhật. Và phải lên mạng, nối mạng thường xuyên với các nhân vật trong gia đình, cộng đoàn trước hết, như Thánh Phaolô dạy: *“Ai mà không chăm lo đến kẻ thân thuộc và cách riêng đến người trong gia đình, thì đã chối bỏ đức tin rồi, và còn tệ hơn là người không tin”* (1Tm 5,8)

Thân ái chào.

Thế Phan

VÌ ANH LÀ LINH MỤC

Xin cầu nguyện cho các Linh mục – Ngày thứ 5 Tuần Thánh

Vì anh là Linh mục
Sống giữa đời thực hư
Là truyền nhân chí Thánh
Của chính Chúa Giê Su.

Vì anh là Linh mục
Rao truyền lời chân lý
Sống một đời thực thi
Nêu gương đời khổ giá.

Vì anh là Linh mục
Đừng để bước chân sa
Vào thói đời tục lụy
Vào cảnh đời xa hoa.

Hãy đến với người nghèo
Hãy là ánh trăng treo
Chiếu soi Đường Thập Giá
Cho muôn người bước theo.

Hãy phục vụ muôn người
Là nụ cười nở tươi
Gieo tinh thần nhân ái
Luôn sáng tỏ đường đời.

Hãy vâng lời Chủ Chăn
Dẫu lòng có băn khoăn
Đức khiêm nhu, vâng phục
Vì đời đã tuyên xưng.

Vì anh là Linh mục
Là mục tử nhân hiền
Luôn hoàn thành sứ mạng
Gắn bó với đoàn chiên.

Vì anh là Linh mục
Là hình ảnh tôi trung
Là truyền nhân của Chúa
Giữa đường đời hiện thân.

Hoàng Công Nga

ĐỪNG NÓI NỮA VỢ OI!

Ngồi xuống đây anh nói vợ nghe.
Đừng cãi nữa để mình mang thêm tội.
Sống ở đời phải biết đâu nguồn cội.
Kính ông bà là để đức cho con.

Rồi mai đây khi cha mẹ chẳng còn.
Lấy ai để sớm hôm mình chăm sóc.
Nhìn di ảnh thương mẹ rồi bật khóc.
Hối hận vì chẳng trọn đạo dâu con.

Mẹ già rồi đâu còn thuở vàng son.
Đừng chấp mẹ mà tội thêm em nhé.
Đừng để bụng những lời nói của mẹ.
Tuổi già thường lắm cảm lắm em ơi.

Mẹ giờ đây đã gần đất xa trời.
Còn trẻ đâu để mà mình mãi nữa.
Cả một đời mẹ chạy ăn từng bữa
Củ sắn củ khoai anh khôn lớn nên người.

Giờ đây mẹ đã gần tuổi mười mười.
Thường người già có phần hơi dơ bẩn.
Phận làm con chúng mình nên kiên nhẫn.
Chớ buông lời nói mẹ mà sai thêm.

Mất mẹ mờ vì mất ngủ hằng đêm.
Nếu vụng về em nên cầm tay mẹ.
Sao đứng nhìn rồi buông lời nặng nhẹ.
Con chúng mình có học được gì không?

Em đã yêu và lấy anh làm chồng.
Thì mẹ của anh cũng là mẹ em em nhé.
Mẹ không sinh và nuôi em từ tấm bé.
Nhưng là mẹ anh và bà nội con em!!!

Hãy tịnh tâm ngồi suy nghĩ lại xem.
Rồi mai đây mình cũng già như mẹ.
Nếu con mình chúng buông lời nặng nề.
Mình có buồn có tủi lắm hay không ?

Bởi cuộc đời tựa như một dòng sông.
Chảy quanh co rồi ra dòng biển cả.
Đừng để khi mẹ nằm trong đất đá.
Mới thấy mình có tội với mẹ cha !!!

Thuốc đầu mà chữa con người lẳng lơ

Những câu chuyện sưu tầm, đọc để xả... xì trét!

Phàm đã sinh ra làm phụ nữ thì đương nhiên phải là... xinh đẹp (nếu không đúng thì mắc mớ gì người ta lấy danh xưng phái đẹp mà gắn vô cho chị em?). Ngoài việc phải xinh đẹp như bao nhiêu người nữ ở tất cả các châu lục trên trái đất này thì người phụ nữ Việt Nam còn được gọi tên bằng hàng tỉ tính từ danh giá khác. Nào là đảm đang, hy sinh, chịu thương chịu khó hay thậm chí là “anh hùng bất khuất trung hậu đảm đang”. Những danh hiệu vàng ngọc ấy xưa nay đã khiến chị em chìm chìm đắm đắm trong nỗi hãnh diện tự hào rồi lại... chìm chìm đắm đắm mãi trong đức hy sinh vĩ đại của mẹ, của bà từ thời bà Trưng bà Triệu. Hễ cứ quyết định làm gì là phải nghĩ ngay đến thể diện

nước non, mặt mũi chồng con trước, rồi sau mới tính tới mình:

“Một xin rửa sạch thù nhà

Hai xin dựng lại nghiệp xưa họ Hùng

Ba kẻ oan ức lòng chồng

Bốn xin vển vển sở công lên này” (Lời thề Trung Trắc)

Phụ nữ Việt Nam là con cháu của Hai Bà Trưng nên nghĩ như hai bà, làm như hai bà, trung nghĩa tiết hạnh như hai bà thì đâu có gì mà lạ, những phẩm hạnh ngời ngời kia được sách sử hay văn chương bác học ngợi ca biết bao nhiêu mà kể. Vậy nhưng khi tìm đến với kho tàng văn học dân gian Việt Nam mà cụ thể là kho ca dao bình dân - lời ăn tiếng nói, lời ca tiếng hát của người dân lao động Việt Nam khi xưa lại thấy những tiếng nói trái ngược vang lên không dứt.

Nếu chịu khó đi tìm trong ca dao cái chủ đề gì đó về phụ nữ mà không liên quan đến sự “anh hùng bất khuất trung hậu đảm đang”, không “công dung ngôn hạnh”, đi tìm những câu ca viết về cái sự vụng về, hư hỏng, lẳng lơ, mất nét... của chị em phụ nữ thì sẽ thấy có mà đầy, đầy ú nụ.

Này nhé:

“Lẳng lơ thì cũng chẳng môn

Chính chuyên cũng chẳng son son để thờ”

“Lẳng lơ chết cũng thành ma

Chính chuyên chết cũng không ra ngoài đồng”

Lẽ nào đây chỉ là những câu nói khơi khơi cho sướng miệng của những người mẹ, người chị bị gò bó trong khuôn khổ lễ giáo phong kiến lâu quá nên khát khao được tháo cũi sổ lồng? Được... hư một lần cho biết mặt nước non? Và cái khao khát ấy, cái ức chế ấy dồn nén, dồn nén mãi rồi... bật lên thành câu hát mỉa mai châm biếm cho thân phận đàn bà của mình như trên kia. Hay những câu ca dao ấy chính là lời khẳng định chắc nịch của người phụ nữ nông dân quê mùa xưa khi tự nhận chân về giá trị đàn bà của mình. Ừ, lẳng lơ thì đã sao, tiết hạnh khả phong thì đã sao, đàng nào mà chả phải đưa ra ngoài đồng vui nông vui sâu một đồng, tới lúc đó còn lại gì ngoài việc “*trơ cái hồng nhan với nước non*”?

Mà hai câu ca dao về cái sự lẳng lơ trên kia thì đã ăn nhằm gì so với những lời tuyên bố thẳng thừng bất chấp gạch đá của các bà các chị dưới đây. Đã có sức chơi thì có sức chịu, đã ăn chơi thì đừng sợ mưa rơi, đã dám ăn vụng thì cũng đừng thèm chùi mép. Khi quan điểm sống và lối sống mà họ chọn theo đuổi để lại hậu quả (hay kết quả) là bụng chứa vượt mặt, những cô nàng dám lẳng lơ ấy còn tự tin, tự hào, tự trào, tự sướng về thành quả của mình:

Lẳng lơ mới có con bông

Chính chuyên như chị, năm không cả đời.

Mà quả thật là vậy, không phải trong văn chương ngàn xưa đã kể chuyện biết bao cô nàng hư hỏng nhờ lẳng lơ mà xỏ mũi được trai lành đó sao, khiến cho những cô nàng con gái nhà lành khác vì thuộc lòng lời mẹ dạy “trâu đi tìm cọc chứ nào có cọc đi tìm trâu” nên rút cuộc để cái cọc “hư hỏng” khác nó túm mất con trâu của mình rồi tiếc nuôi. Nếu xét mục đích hành vi lẳng lơ của người đàn bà

trong câu ca xưa là đề “có con bông” thì đúng là lời quá lời rồi còn gì, không chừng ả còn vỗ bụng xung xung một cách đầy tự hào với những người đàn bà “phượng chạ loan chung” (*Truyện Kiều*) khác về cái điều mà họ chẳng bao giờ làm được như mình:

“Không chồng mà chữa mới ngoan

Có chồng mà chữa, thế gian sự thường”.

Chưa kể, cái sự thường này cũng chỉ là cái sự thường ngày xưa thôi, chứ ngày nay nhìn hoàn cảnh các đôi vợ chồng lũ lượt đưa nhau ra vào các bệnh viện phụ sản có chuyên khoa hiếm muộn, đủ hiểu “có chồng mà chữa” cũng chẳng là sự thường tí nào.

Hồi nào đến giờ, cứ nhắc đến người phụ nữ Việt Nam truyền thống nghĩa là đều nhắc đến những tấm gương đạo đức sáng ngời với hàng vạn hàng nghìn những đức tính tốt đẹp, phẩm hạnh tốt vời cho con cháu (tất nhiên là cho con gái, cháu gái) đời sau noi theo. Đó là những tấm gương công dung ngôn hạnh, tiết hạnh khả phong, tam tông tứ đức, “*có chồng gánh cả giang san nhà chồng*” (ca dao). Theo gương ấy, các cô gái mới mon men dậy thì đã được mẹ dặn chữ trình đáng giá nghìn vàng cho nên phải biết:

“Gìn vàng giữ ngọc cho hay

Cho đành lòng kẻ chân mây cuối trời”

Còn nếu như không biết giữ gìn cái vốn tự có ấy mà để thằng nào xài mất thì sau này có ma nó lấy cho, có lừa đảo được ma nó lấy thì khi phát hiện ra nó cũng đuổi về nhà cha mẹ đẻ:

“Còn duyên anh cưới ba heo

Hết duyên anh đánh ba hèo đuổi đi”

Đuổi đi còn đỡ, lột lá dốt tay trả về lại cho cha mẹ để với con heo quay bị cắt cụt tai (tượng trưng cho trình tiết không còn trước khi về nhà chồng của cô dâu mới) còn đỡ, hồng chùng còn bị lảng nước gọt đầu bôi vôi, thả bè trôi sông làm mồi cho thủy quái. Vì chuyện một cô gái mất trinh hay chữa hoang khi xưa cũng có thể khiến cho cả làng mang nhục. Dọa dẫm kiêu đó, cô gái mới lớn nào mà không sợ. Mà đâu chỉ dọa suông, hậu quả nhãn tiền trước nay của những cô gái “trắc nét lẳng lơàn” có mà được kể lại đầy trong văn chương nghệ thuật, mà văn chương nghệ thuật từ đâu mà ra nếu không phải từ thực tế cuộc đời?

Vậy đó, vậy mà vẫn có một mảnh đất màu mỡ cho một mảng văn chương bình dân thay mặt phụ nữ bình dân phát ngôn đầy “bất chấp đạo lý cha ông” như thế. Ai mà dám tin rằng từ hàng bao thế kỷ trước, thời của văn hóa Nho học, lại có những cô gái dám tuyên bố những lời “trái đạo” thế này:

“Chơi cho thùng trống long chiêng

Rồi ra, ta sẽ lập nghiêm lấy chồng

Chơi cho thùng trống long bông

Rồi ra, ta sẽ lấy chồng lập nghiêm”

Và nếu cũng nói được rồi làm được như các cô gái con nhà lao động bình dân ít ăn ít học (mà có khi còn chẳng được ăn học đúng nghĩa ngày nào), thì nàng tiểu thư gia cang lành lặn, cành vàng lá ngọc, kín cổng cao tường như Thúy Kiều đã chẳng thốt lời tiếc nuối:

“Biết thân đến chốn lạc loài

Nhụy đào thà bẻ cho người tình chung” (Truyện Kiều).

Trên đường về với Mã Giám Sinh, Kiều đã thốt nên lời cay đắng ấy, nói nôm na cho dễ hiểu là: “Nếu biết phải lấy tay chồng mà mình không yêu, lại đầu hói bụng bự vừa già vừa xấu như lão họ Mã thì trước đây mình... ngủ với Kim Trọng cho rồi”. Cái đêm hai người chén tạc chén thù trong vườn Thúy, gia đình Kiều thì đi vắng cả, hoa thơm, trăng sáng, rượu ngon, trai xinh gái đẹp ngồi bên nhau trong một khung cảnh trữ tình như thế, lại được hơi rượu đưa cay cho nên Kim Trọng:

“Sóng tình dường đã xiêu xiêu

Xem trong âu yếm có chiều lả lơi” (Truyện Kiều).

Nếu lúc ấy thay vì làm mặt đức hạnh với tình nhân và nói “*Đạo tông phu lấy chữ trinh làm đầu*” (Truyện Kiều) thì Kiều cứ mặc cho Kim Trọng “*Loan ôm lấy phượng, phượng bông lấy loan*” (Ca dao) thì đâu đã có lời tiếc nuối trong cái ngày lên xe bông về nơi xa xôi mênh mông đâu chứ?

Trên là mới nói chuyện của các cô gái chưa chồng, hăm hở, hào hứng, mạnh miệng... cãi lại cha ông về việc giữ gìn đức hạnh, còn với các bà các chị ván đã đóng thuyền, gạo nấu thành cơm, hoa đã có chủ và là đóa trà mi mà “*Con ong đã tỏ đường đi lối về*” (Truyện Kiều) rồi thì sao nhỉ? Có phải thẳng thớm nghiêm trang, giữ gìn phẩm hạnh cho một người đàn ông tới cuối đời trong một tư thế tự nguyện, yêu thương, mãi nguyện, đủ đầy hạnh phúc hay không?

“Chưa chồng liếc dọc liếc ngang

Chồng rồi cứ thẳng một đường mà đi”

Hay cũng đầy quyết liệt, bất chấp và quá sức là...
hư đồn như lời tuyên bố dưới đây:

*“Chồng rồi còn dễ chơi ngang
Đẻ ra con thiếp con chàng con ai?”*

Xem cái cách mà cha anh xưa, mẹ chị xưa đùa cợt nhau, phê phán nhau, châm biếm nhau,... vạch mặt cái thói đong đưa lẳng lơ của nhau mà ta không khỏi tủm tủm cười vì sự tinh vi tinh tướng, hài hước và dí dỏm của họ:

*“Hai tay bưng hai quả hồng
Quả chát phần chồng quả ngọt phần trai
Đêm nằm vuốt bụng thờ dài
Nhớ chồng thì ít nhớ trai thì nhiều”*

Câu ca dao như lời tuyên bố (hay dằn mặt) anh chồng chính thức rằng đừng cứ tưởng gạo nấu thành cơm, ghé đã thành trâu, ván đã đóng thuyền mà nghĩ ăn chắc rồi thì lơ là, bỏ mặc không quan tâm vợ nhà. Chủ quan sẽ có ngày trái chát cũng chẳng có mà ăn đâu đấy.

Khi tập hợp những câu ca dao về chủ đề này, tôi ngạc nhiên hết sức về sự phong phú dồi dào của số lượng câu ca và đôi lúc khá sốc với tư tưởng cởi mở trong quan niệm về quyền tự do trong yêu đương và hôn nhân của người nữ khi xưa. Một mặt tôi thấy thú vị khi bắt gặp những câu ca này như để giúp mình hiểu thêm quan niệm về tự do của người đàn bà trong xã hội cũ nhưng một mặt lại thấy ngậm ngùi, băng khuâng tự hỏi: phải chăng những câu dao này chỉ là kết quả của những bức bối và dồn nén, bất hạnh và đau khổ? Thì chẳng phải rất nhiều thể loại trong văn học dân gian được sáng tác ra cũng chỉ để diễn

đạt lại cái ước mơ của những con người lao động chịu rất nhiều tầng áp bức trong xã hội đó hay sao?

Mà nếu việc mở miệng nói suông cũng có thể khiến cho người ta sưng miệng, cho nhẹ nhõm, cho bung tỏa hết những dồn nén thâm kín trong đời sống tình yêu, tình dục của mình mà không bị làng bắt vạ, không bị quan bắt tội, không bị nhà nước bỏ tù thì mắc mớ chi mà không nói. Thì cứ nói và cứ hát mãi thôi như những con người chân lấm tay bùn mà lòng trong trắng trẻ thơ hoài muôn năm ấy:

“Chỉ đâu mà buộc ngang trời

Thuốc đâu mà chữa con người lẳng lơ”

Thời bao cấp

Thời bao cấp - là thời kỳ hàng hóa tất tạt được phân phối theo chế độ tem phiếu, bởi việc quản lý thị trường vô cùng nghiêm ngặt, không được mua bán tự do.

Ngoài nhà nước và các tổ chức tập thể, người dân không được phép vận tải hàng hóa, mua bán, trao đổi từ địa phương này sang địa phương khác. Không mua được gì ngoại trừ các mặt hàng thuộc diện phân phối của nhà nước.

Hồi đó, tem phiếu là bộ phận quan trọng nhất của chế độ phân phối. Nó có tính quyết định cuộc sống của gia đình cán bộ, công nhân, viên chức trong cả một năm.

Tem phiếu bảo đảm sự công bằng trong hoàn cảnh thiếu thốn, nước nào sau chiến tranh đều phải áp dụng.

Tất cả các loại hàng hóa nhu yếu phẩm gồm lương thực, thực phẩm từ gạo, thịt, cá đến bì đậu phụ, lọ mắm tôm, mớ rau xanh, chất đốt, xà phòng, mì chính... đều phải mua bằng sổ và tem phiếu theo định mức ít ỏi.

Mỗi gia đình được cấp cho một sổ gạo mỗi năm 12 tháng, trong đó ghi khẩu phần của tất cả thành viên trong nhà. Rau được cấp theo tiêu chuẩn 3-5kg/người/tháng.

Một người dân trung bình được tiêu chuẩn 1,5 lạng thịt/tháng, cán bộ nhà nước được tiêu chuẩn cao hơn, từ 3-5 lạng/tháng tùy cấp bậc.

Thời bao cấp, tem phiếu thực phẩm chia ra nhiều loại: A, B, C, D, E, N, Tr. Ở tỉnh không có phiếu A. Phiếu A chỉ có ở cửa hàng Tôn Đản (Hà Nội). Chỉ có vài người được hưởng tem phiếu loại B như bí thư, chủ tịch tỉnh.

Ở Huế có một người “dân” được hưởng phiếu thực phẩm loại B, đó là bà Từ Cung, mẹ vua Bảo Đại.

Phiếu E là phiếu cho cán bộ công nhân viên và hưu trí bình thường, mỗi tháng được mua 0,5 kg thịt/tháng. Phiếu C được giới hạn 1 kg/tháng, phiếu N, Tr (N là thiếu niên, Tr là trẻ em) chỉ được mua 0,3 kg/tháng.

Sống trong thời kỳ tem phiếu nghĩa là bạn phải xếp hàng mua lương thực, thực phẩm tại các cửa hàng mậu dịch. Mỗi lần đi mua hàng như “đi chiến đấu”, bạn phải đi từ 4 – 5 giờ sáng, xếp hàng, chen lấn, xô đẩy, có khi mất cả ngày trời mới mua được suất của mình.

Tất cả các mặt hàng mua bằng tem phiếu chỉ có giá trị trong tháng, nên mới sinh ra chuyện xếp hàng bằng... gạch, nón, lồng gà.

Tết thời bao cấp rất đơn sơ. Nhiều nhà phải khó khăn lắm mới có thể “xoay” được tiền mua gạo nếp về gói bánh chưng. Bánh kẹo lại càng ít, nhiều nhà tự làm hạt dưa để ăn chơi trong tết nhưng hạt dưa thời ấy cũng khá hiếm.

Vào thời ấy, su hào có giá một đồng một quả; khoai lang 22 đồng một yến; mì 85 đồng một yến; rau muống lợn 1 đồng 5 hào một mớ; bèo Nhật Bản 4 hào một mớ; bèo tấm 5 hào năm nắm tay; bơm xe 2 hào một bánh; trà chén 2 hào một chén...

Thời bao cấp chưa có thịt bò nhiều như bây giờ và người dân cũng không quen ăn thịt bò, hải sản lại càng hiếm. Các gia đình đều tự trồng trọt, chăn nuôi thêm để cải thiện đời sống. Thịt lợn thời điểm đó “lên ngôi”, ai ai cũng nuôi lợn để tặng gia.

Vụ án “thổi giá” thiết bị y tế

Trong khi giấc ngủ mơ màng, bị người nhục, còn không chịu được, thì trong khi thật tỉnh táo rõ ràng mà bị người nhục, thì đáng sợ như thế nào?... Vậy mà có những kẻ quyền cao, chức trọng lại tự làm nhục mình vì đồng tiền như bản, như:

PGS-TS Nguyễn Quốc Anh, nguyên Giám đốc Bệnh viện Bạch Mai, cùng 1 nguyên phó giám đốc và kế toán trưởng của bệnh viện, đã bị Bộ Công an khởi tố, bắt tạm giam với cáo buộc có liên quan đến vụ án “thổi giá” thiết bị y tế xảy ra tại bệnh viện này.

Kết quả điều tra xác định trong việc lắp đặt hệ thống robot hỗ trợ phẫu thuật thần kinh tại Bệnh viện Bạch Mai, tờ khai Hải quan ghi nhận sản phẩm được nhập khẩu giá

7,4 tỉ đồng, bao gồm cả thuế VAT. Tuy nhiên, những người này đã câu kết với nhau nâng khống giá của hệ thống lên 39 tỉ đồng và được hợp thức bằng chứng thư thẩm định giá không có giá trị pháp lý, đưa vào hợp đồng liên doanh, liên kết với Bệnh viện Bạch Mai.¹

Những kẻ học cao hiểu rộng mà không có liêm sỉ, không có đạo đức, rất dễ sa ngã. Nếu không biết giữ mình trước những cám dỗ, con đường từ đỉnh cao quyền lực đến ngục tù tăm tối rất gần (cách có 1 gang!).

Ai là nạn nhân trong vụ này? – Thưa, đó là những người bệnh nghèo khó.

Vua đi săn, bị lạc trong rừng không biết lối ra cũng giống câu chuyện sau đây:

Ông Phạm Phú Quốc, 52 tuổi, quê Quảng Trị; từng giữ các chức vụ Phó viện trưởng Viện Nghiên cứu và Phát triển TP HCM, Tổng giám đốc Công ty Đầu tư tài chính nhà nước TP HCM (HFIC), Chủ tịch hội đồng thành viên Tổng công ty Bến Thành TNHH MTV.

Ngày 4/12/2019, ông Quốc được UBND TP HCM bổ nhiệm làm Tổng giám đốc Công ty TNHH MTV Phát triển công nghiệp Tân Thuận (IPC), thay ông Tề Trí Dũng đã bị bắt trước đó về hành vi Tham ô tài sản và Vi phạm quy định về quản lý, sử dụng tài sản Nhà nước gây thất thoát, lãng phí.

Ông Quốc trúng cử đại biểu Quốc hội lần đầu năm 2016 ở đơn vị bầu cử số 4, gồm các quận 5, 10, 11.

¹ Nguồn: <https://nld.com.vn/phap-luat/bat-nguyen-giam-doc-benh-vien-bach-mai-nguyen-quoc-anh-20200901105635943.htm>

Ông bị phát hiện đi lạc sang nước khác. Có nghĩa là phát hiện ông đã nhập quốc tịch Síp từ năm 2018. Dân hỏi ông rằng: “Là đại biểu Quốc hội mà có quốc tịch khác thì ông đại diện cho ai? Chẳng lẽ ông lại đại diện cho nước vừa nhập quốc tịch à? Là đại biểu Quốc hội Việt Nam, ông phải đại diện cho cử tri và nhân dân Việt Nam chứ không thể đại diện cho cử tri và nhân dân ở một nước khác được”.²

Nếu vua thích đi săn thì giao nai vàng lại cho người khác rồi tha hồ mà đi săn. Đại biểu Quốc hội muốn nhập quốc tịch nước khác thì xin nghỉ đại biểu rồi thích nhập đâu thì nhập.

Chim hồng, chim học ở bờ sông, bể, chán sông bể mà vào đầm thời tắt mắt phải dò bẫy. Thuồng luồng, ba ba ở đáy vực sâu, chán vực sâu mà ra chỗ bãi nông, thời tắt bị phải chài lưới. Nay nhà vua đi săn, lạc vào rừng sâu lấy ai lo việc xả tắc, canh giữ biên thù?!

Bàn việc nước

Chuyện Vua Tôi Bàn Việc ngày xưa chỉ có người trong cuộc biết. Ngày nay, Họp Bàn việc lớn, việc bé, cả thế giới đều biết. Nhất là sau đại dịch Covid, người ta bày ra trò họp hành online.

Theo *RT*, trong cuộc họp trực tuyến trên phần mềm Zoom của hội đồng quận Fatima Dos, thành phố Cavite, Philippines, các quan chức đã phát hiện ra “sếp” của họ, ông Jesus Estil, xuất hiện trên màn hình trong tình trạng đang quan hệ tình dục với thư ký của ông này...

² <https://www.tienphong.vn/xa-hoi/mang-quoc-tich-sip-ong-pham-phu-quoc-con-xung-dang-dai-dien-cu-tri-1712667.tpo>

Dư luận đã khiêu nại đoạn video với chính quyền Philippines và đại diện giới chức nước này tuyên bố ông Estil sẽ sớm bị cách chức. Họ khẳng định sẽ “thực hiện mọi biện pháp” để kỷ luật ông Estil vì đây không phải là hành vi sai trái đơn thuần mà vô cùng nghiêm trọng.³

Hợp hành kiều này thì... nghiêm trọng thật!

Một nhà lập pháp của Hạ viện Argentina đã bị buộc từ chức sau khi hôn ngược bạn gái ngay trong cuộc tranh luận trực tuyến của Quốc hội vì cứ ngỡ mình đã “out” khỏi phiên họp.

Khoảnh khắc tai tiếng này xảy ra trong cuộc tranh luận về vấn đề tiền lương hưu của Hạ viện Argentina. Thật không may cho nghị sĩ Juan Emilio Ameri - “nhân vật chính” trong cảnh “âu yếm” là phiên họp được phát trực tiếp trên YouTube của hạ viện Argentina và trên màn hình lớn đặt trong quốc hội.

Nghị sĩ Ameri khai rằng ông cứ nghĩ rằng vào thời điểm đó mình đang ngoại tuyến, nhưng thật không ngờ mọi người vẫn thấy rõ mồn một là ông đang làm gì. Hôm 24-9 vừa qua, ông Ameri đã nộp đơn nghỉ việc sau khi nhận được cuộc gọi từ chủ tịch Hạ viện yêu cầu ông từ chức.

Ông Ameri cho biết bạn gái của mình vừa phẫu thuật nâng ngực. Vì tín hiệu internet của nhà ông rất tệ nên ông tưởng rằng mình đã bị “out” khỏi cuộc họp. Cho nên khi bạn gái bước vào phòng thì ông đã gọi cô ấy tới gần.

³ https://dantri.com.vn/the-gioi/quan-chuc-philippines-mat-chuc-vi-may-mua-voi-thu-ky-khi-hop-truc-tuyen-20200828103407983.htm?fbclid=IwAR3cSs2mqCfxrWFLvXWtsQGWktCBC_H_k1ONM2-pdDCDsorZ_aISfHig1sns

Ông chia sẻ, lúc kéo bạn gái sát bên mình, ông đã thử thì rằng hãy cùng xem ngực mới của cô thế nào: “Nhìn này, một bên trễ xuống nhiều, còn bên kia trễ xuống ít. Nhìn những vết sẹo này. Rồi tôi đã hôn lên ngực cô ấy. Đó là những gì đã diễn ra”.

